Fængselsfunktionæren

FÆNGSELSFORBUNDET

NR 7/8
JULI/AUG
2013

DANMARK BRUGER FÆRRE PENGE PÅ FÆNGSLER END VORES NABOLANDE

DOMSTOLENE IDØMMER STRAF SOM ALDRIG FØR

KONFERENCE: ER DE NORDISKE FÆNGSLER STADIG UNIKKE?

INDHOLD

4 Danske fængsler er billige

6 Længere straffe slider på celler, indsatte og ansatte

8 Kort nyt

10 Svanesang for den nordiske fængselsbetjent?

12 Når banderne forvrænger normalbilledet

13 Nordisk debat: Skal banderne spredes eller samles?

14 100 år: Fra pistoler til gruppepædagogik

16 Nye forbundssekretærer

19 Debat: Ny løn er kuldsejlet

20 Jubilæumsgave

VI VIL **IKKE** VÆRE DAGLEJERE

Af Kim Østerbye, formand for Fængselsforbundet

En reorganisering af de helt store er på vej i Kriminalforsorgen. Efter sommerferien løftes sløret for detaljerne. Allerede nu ved vi dog, at landet bliver delt op i regioner. Formentlig fire af slagsen.

Det er grundlæggende en god idé at tænke nyt. Tiden er løbet fra en organisation, hvor fængsler og arresthuse lever et parallelliv. Det er bedre at samle kræfterne om kerneopgaven i regioner, hvor ansatte i fængsler, arresthuse og pensioner alle har samme chef.

Men der er også risici ved øvelsen. En af de største fare – som jeg ser det – er, hvis den enkelte betjents tilhørsforhold til tjenestestederne ophører. Fremover vil man måske ikke være ansat i Statsfængslet i Nyborg længere, men på flere tjenestesteder på samme tid.

Vi må nok acceptere en form for rokering – man kan ikke forvente at arbejde på den samme afdeling eller i samme arresthus år efter år – men den nye organisering må ikke fjerne stabiliteten i ansættelsesforholdet. Derfor vil vi stille som krav, at fængselspersonalet ikke bliver løsarbejdere, som man bare kan sende fra Nyborg til Renbæk fra dag til dag. Der skal være klare regler for, hvornår og hvordan postbesættelse, omflytning og varsling skal foregå.

Hvorvidt vi skal løse problemstillingen med detaljeret langtidsplanlægning eller af anden vej, er et åbent spørgsmål. Men det er sikkert, at fængselspersonalet aldrig må blive statsansatte daglejere. Det vil gå ud over vores faglighed og undergrave rekrutteringen af nye betjente. Hvem ønsker at være ansat på en arbejdsplads, hvor man ikke ved, hvor man skal arbejde?

Det er også vigtigt, at personalet opkvalificeres i takt med, at der skal løses opgaver på nye tjenestesteder.

En anden problemstilling som regionsopdelingen rejser, er spørgsmålet om ledelseskultur. Efter min mening bør det ikke være ledelsen i regionens største fængsel, som overtager regionsledelsen. Det vil ganske givet betyde, at ledelsesstilen fra dette fængsel bliver kulturbærer i regionen. Jeg tror, at det vil gøre det besværligt at få en integration af regionens fængsler og arresthuse til at gå glat. Man bør hellere finde et neutralt sted med en nyoprettet regionsledelse. Og chefen bør snarere have forstand på ledelse end på straffeloven, hvis I spørger mig.

Som forbund vil vi følge processen tæt, når Kriminalforsorgen går i gang med at flytte rundt på kontorer og medarbejdere. Den nye struktur har som mål at sætte opgaven i centrum, men det gøres ikke uden fængselsbetjenten som fagligt omdrejningspunkt. Reorganiseringen må aldrig gøre fængselsbetjente til omflakkende nøglesvingere.

Fortsat god sommer!

Udgivet af:
Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby

Tlf. 7255 9976

www.faengselsforbundet.dk

ISSN: 0902-8897
ISSN: 2245-6635 (online)

Artikler og indlæg modtages på:
redaktion@faengselsforbundet.dk senest den 14. i hver måned. Debatindlæg (max 750 ord) sendes med navn, stilling og tjenestested. Send gerne fotos med.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere i indsendte tekster. De holdninger, der kommer til udtryk i indlæg og artikler, er ikke nødvendigvis et udtryk for forbundets holdning. Hvis intet andet er angivet, er materialet skrevet af redaktøren.

Redaktion:
Forbundsformand Kim Østerbye (ansvh.)
Redaktør Søren Gregersen, tlf. 72 55 99 91

Produktion og tryk: PE Offset A/S
Grafisk design: kroyergrafik.dk

Foto: *Nicolai Perjesi, Søren Gregersen*

Forsidefoto: *Blegdamsvejens Fængsel*

DANMARK BRUGER FÆRRE PENGE PÅ FÆNGSLER END ENGLAND OG HOLLAND

De samlede udgifter til fængselsdrift er markant lavere i Danmark end i de to nabolande ved Nordsøen.

Af Kristian Westfall

En krone om dagen. Det er, hvad det koster per dansker at drive landets fængsler og arresthuse. Det er markant billigere, end hvad en hollænder eller englænder betaler i deres lande, og det er stort set det samme, som en tysker betaler. Det viser tal fra Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Netop de tre lande er ellers blevet brugt som billige eksempler i en debat om udgifter til fængsler.

Men i Holland er prisen faktisk næsten tre gange så høj. Her koster en indsat 2 kroner og 80 ører om dagen per borger. I England er prisen 1 krone og 60 ører. Mens prisen er 70 øre i Tyskland.

Det er altså kun Tyskland, som har billigere fængselsdrift end Danmark, når man ser på udgifterne per indbygger.

DEBAT OM UDLICITERING

Diskussionen om prisen på danske fængsler blussede op, da regeringens Råd for Offentlig-Privat Samarbejde udgav en rapport midt i juni.

I rapporten foreslog rådet udlicitering af fængselsdriften for at gøre den billigere. Et af argumenterne var, at der i Danmark er flere ansatte per fange end i vores nabolande. Det betyder, at omkostningerne per fangedag er dyrere i Danmark end i Tyskland og England og en smule billigere end i Holland.

Det kommenterede Venstres retsordfører Karsten Lauritzen i Dagbladet Politiken: "Vi må se på, om vi kan gøre det billigere og bedre. Der står masser af private og udenlandske aktører klar, som kan byde ind på de her opgaver."

Men rapporten tog ikke hensyn til, hvor meget de enkelte lande samlet set bruger på fængselsdriften. Og eftersom Danmark indespærrer færre kriminelle end for eksempel England, er vores fængselssystem billigere at drive end det engelske – også selvom udgifterne per fange er højere.

Hvad siger Karsten Lauritzen til, at den enkelte dansker faktisk betaler markant mindre end en englænder eller en hollænder for fængslerne?

"Vi har færre indsatte i danske fængsler, end de lande vi sammenligner os med, så jeg er ikke imponeret over den måde at sætte tallene op på. Det, vi skal se på, er, hvor meget den enkelte indsatte koster samfundet," siger Karsten Lauritzen.

Han peger på, at England for eksempel har stordriftsfordele, og at den enkelte indsatte dermed koster mindre.

Men er det ikke fordi, kvaliteten er ringere i England? "Til en vis grænse. I Venstre mener vi, at udlicitering kan give bedre og billigere løsninger i Kriminalforsorgen – for eksempel på undervisningsdelen," siger han.

Hvad bør det koste per dansker at have en velfungerende Kriminalforsorg? "Det er meget svært at sige. Men vores målsætning er ordentlig sikkerhed og gode tilbud til de indsatte," siger Karsten Lauritzen.

ADVARER MOD FOKUS PÅ PRIS

Rapporten lægger blandt andet vægt på, at der er 60 procent flere ansatte per indsat i Danmark end i England. Det bruges som et argument for, at der er plads til effektivisering.

Men det er sund fornuft at holde det antal af ansatte, vi har i forhold til indsatte i danske fængsler. Det gør nemlig en stor forskel for, om indsatte vender tilbage til fængslerne. Det siger kriminologen Anne Okkels Birk.

"Vi har brug for personalenormeringen for at kunne nå ud til den enkelte indsatte. Det spiller en stor rolle for det forholdsvis lave recidivtal, som vi har i Danmark," siger hun.

Hun advarer imod at fokusere på pris og stordriftsfordele i de danske fængsler. Simpelthen fordi stordriftsfordele betyder færre betjente til flere fanger.

"Hvis man i en skoleklasse satte ti flere elever ind, ville man få stordrift, men samtidig dårlig kvalitet. Det samme gælder kriminalforsorgen," siger hun.

Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, er enig: "Tilbagefaldet til ny kriminalitet er langt højere i Tyskland og England end i Danmark. Vi opnår gode resultater, fordi vi er ude blandt de indsatte. Derfor er det imponerende, at udgifterne til vores fængselssystem er på niveau med de to lande."

Han har også en kommentar til Karsten Lauritzens privatiseringstanker: "I Danmark går sikkerhed og resocialisering hånd i hånd. Hvis fængselsbetjente eksempelvis kun skal stå for sikkerheden og private aktører stå for resocialiseringen, vil der være stor risiko for, at kontakten mellem fængselsbetjente og indsatte kun vil være af negativ karakter. Det vil være et stort tilbageskridt."

Ifølge Anne Okkels Birk er det på strafområdet, at der er noget at hente, hvis man skal gøre Kriminalforsorgen billigere.

"Vi har enormt mange korte straffe i Danmark. Hvis vi kunne ændre nogle af dem til samfundstjeneste, bøde eller behandlingsdomme, ville vi have færre indsatte og færre udgifter," siger hun.

BILLIGST I SKANDINAVIEN

Tidligere på året oplyste justitsminister Morten Bødskov (S) til Folketingets Retsudvalg, at en plads i et dansk fængsel er billigere end i Sverige og Norge. I Sverige koster en lukket plads 2.451 kr. i døgnet. I Norge koster den 2.332 kr. I Danmark koster den kun 1.899 kr. Tilsvarende er åbne pladser betydeligt billigere i Danmark end i Norge og Sverige.

UDGIFTER TIL FÆNGSELSDRIFT PER INDBYGGER

Danske borgere betaler markant mindre til fængselsdrift end borgerne i England og Holland.

Kilde: Direktoratet for Kriminalforsorgen.

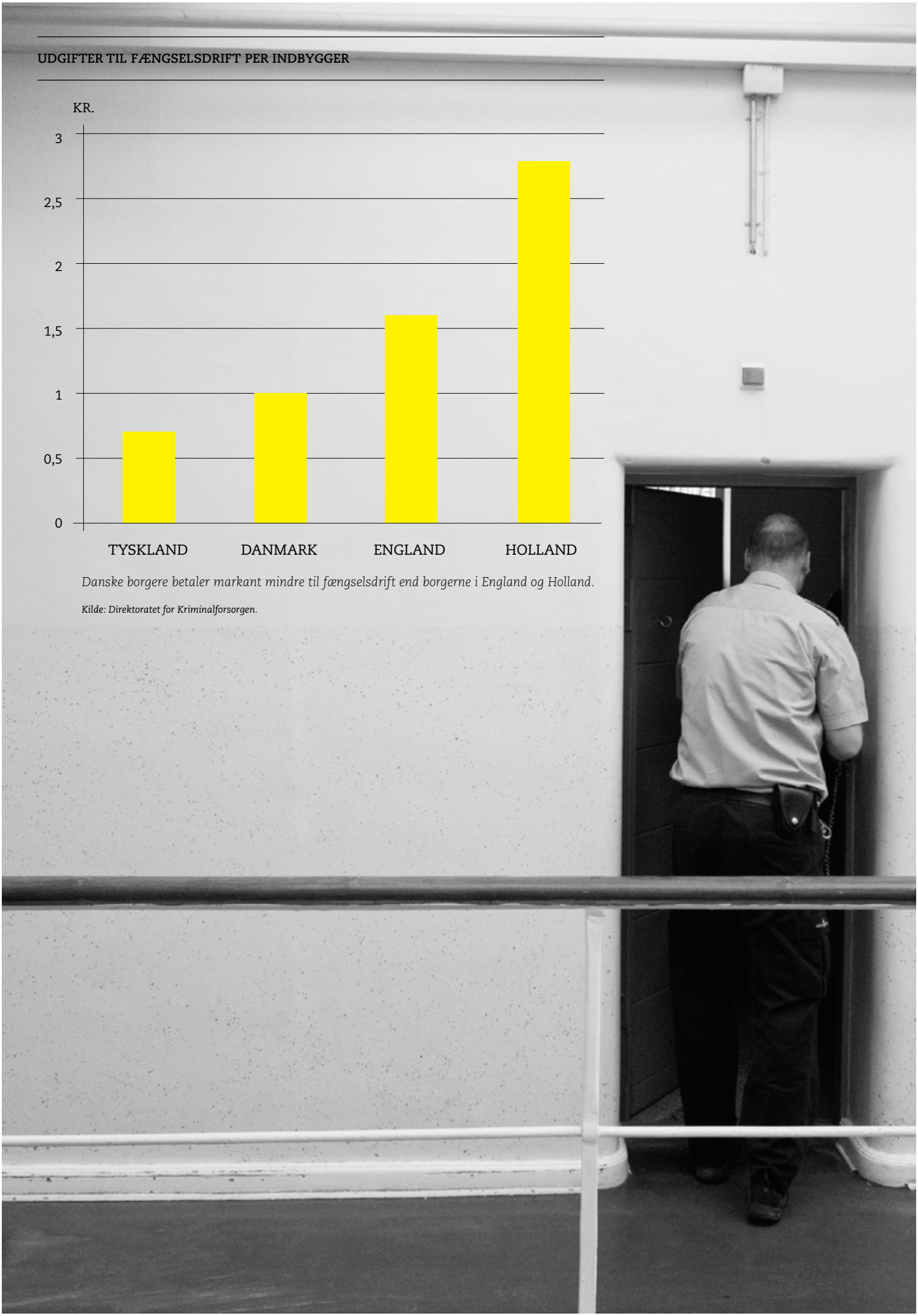

LÆNGERE STRAFFE SLIDER PÅ CELLER, INDSATTE OG ANSATTE

Domstolene har aldrig dømt flere strafmåneder. Det tyder på yderligere pres på de i forvejen propfyldte fængsler og arresthuse. Imens arbejder Kriminalforsorgen med at etablere nye hastepladser.

Af Andreas Graae

Dommerne har haft travlt med at svinge hammeren i landets retssale i årets første fem måneder. 31.975 måneders domme er det i alt blevet til fra januar til og med maj. Til sammenligning dømte domstolene 29.336 strafmåneder i samme periode i 2012.

Falder hammeren med samme hastighed resten af året, vil strafmassen – altså det samlede antal strafmåneder domstolene har idømt – løbe op i cirka 77.000 måneder i 2013. Det vil i givet fald være 9 procent mere end i 2012.

Stigningen i strafmassen giver et fingerpeg om, at institutionerne bliver presset yderligere på belægget. Og det er rigtig dårligt nyt for fængselsbetjent David Jensen, der er afdelingsformand i Københavns Fængsler. Her har man kørt med et belæg på 104 procent i det første halvår af 2013, og det sætter ifølge David Jensen den dynamiske sikkerhed i fare.

"Det går ud over den tætte kontakt, som er så vigtig. Når vi ikke længere har tid til at snakke med de indsatte, kender vi dem heller ikke lige så godt mere. Det tror jeg, de indsatte er lige så kede af, som vi er. De har brug for at snakke og få læsset af. Og det har vi desværre ikke tid til, når vi har så mange siddende på én gang. Det skaber frustrationer hele vejen rundt i organisationen," siger han.

HØJT BELÆG SLIDER PÅ CELLERNE

Også ud fra et økonomisk perspektiv, skaber den kraftige strøm af indsatte til fængslerne fysiske problemer i form af slid på cellerne. Og det kan indvirke negativt på driftsbudgettet, mener David Jensen.

"Vi har efterhånden mange celler, som godt kunne bruge at blive renoveret. Normalt ville vi kunne spærre nogle celler af og få dem malet og istandsat, så de har en passende standard. Men det er ikke muligt, når alle celler konstant er i brug. Det betyder, at de i sidste ende bliver dyrere at få sat i stand," siger David Jensen.

TO FANGER PER CELLE

Løsningen, når der er flere indsatte i fængslet, end der er plads til, er som regel at etablere dobbeltbelæg i et antal celler – det vil sige, at lade to indsatte dele celle. Denne midlertidige løsning er blevet udbredt i Københavns Fængsler – til stor frustration for de indsatte, fortæller afdelingsformanden."Tærsklen for frustration er noget lavere, hvis man oven i købet skal dele celle med en anden indsat, som man ofte ikke selv har ønsket at sidde sammen med. Det oplever vi desværre alt for tit."

Der er masser af eksempler på konflikter, som udløses af dobbeltbelægget: "For eksempel, hvis den ene ryger, og den anden ikke gør. Allerede der ligger der jo en konfrontation. De må jo gerne ryge på cellen, for det er deres hjem, mens de sidder her. Men det er selvfølgelig til stor gene for den, som ikke ryger."

Et andet eksempel kan være noget så banalt som at blive enige om, hvad man skal se i fjernsynet: "Den ene vil måske se TV3, og den anden vil se DR. Sådan nogle små konflikter kan hurtigt eskalere til store frustrationer," siger David Jensen.

UDLÆNDINGE BETALER PRISEN

Det er som oftest udenlandske indsatte – særligt fra Østeuropa – som ifølge David Jensen betaler prisen for det massive overbelæg. De forstår sjældent dansk og engelsk og brokker sig derfor ikke så meget over at blive sat i samme celle.

"Det er dem, man går efter, når man skal sætte folk sammen, for de brokker sig ikke og har desuden ikke det store imod det, fordi de kan snakke sammen. Men et eller andet sted er det vel ikke helt rimeligt, at det skal gå ud over dem. Jeg ved godt, at de måske er vant til nogle andre forhold – men nu er de jo i Danmark, og så bør de vel have samme vilkår som danske indsatte?" siger han.

Løsningen med dobbeltbelæg kan reelt give store problemer, hvis de udenlandske indsatte blev mere bevidste om, at de faktisk har ret til at sige nej til at sidde to i en celle: "Principielt set kan de jo bare sige nej. Men mange af dem forstår nok ikke, at de har den mulighed, at vi reelt ikke kan tvinge dem til at dele celle. Men hvis først talsmandsgruppen tager action på det her og oplyser de indsatte om, at de rent faktisk godt kan sige nej, så vil kriminalforsorgen få et massivt problem. Så ved jeg ikke, hvad man ville gøre."

BARAKKER EN MULIG LØSNING

David Jensen forstår dog godt fængselsledelsens beslutning, for som han siger: "De kan jo ikke bare hænge et skilt op med 'alt optaget'. De bliver nødt til at tage imod de varetægtsfængslede, de får tilført."

Afdelingsformanden afventer lige nu de 200 pladser, som indgår i efterårets flerårsaftale. Heraf får Københavns Fængsler 40 ekstra pladser i form af en tilbygning til fængslets nordfløj. "Men den står jo tidligst klar til næste år. Det er ikke noget, der hjælper her og nu. Hvis belægget bliver ved med at stige, ser jeg kun en løsning: at vi får nogle pavilloner eller barakker sænket ned. Det er ikke en løsning at blive ved med at lave flere dobbeltbelæg. Vi taler om ni kvadratmeter, hvor man skal bo, sove og spise sammen. Det er altså ikke rimeligt," siger han.

DIREKTORATET: NYE PLADSER ER PÅ VEJ

I Direktoratet for Kriminalforsorgen oplyser souschef i ressourcestyringskontoret, Kirsten Lærkeholm, at 50 af de 200 nye pladser står klar allerede 1. juli 2013. Ud af dem etableres der 12 nye pladser i Københavns Fængsler og 38 pladser i Statsfængslet i Nyborg.

Hun henviser desuden til, at det er en generel tendens, at strafmassen stiger: "Det er der ikke noget nyt i. Det har den gjort over de seneste ti år på grund af skærpede straffe i lovgivningen. Dette er baggrunden for, at vi blandt andet etablerer nye pladser og anvender flere alternativer til frihedsstraf for eksempel ved at sende flere til afsoning i fodlænke," siger hun.

STRAFMASSEMÅNEDER

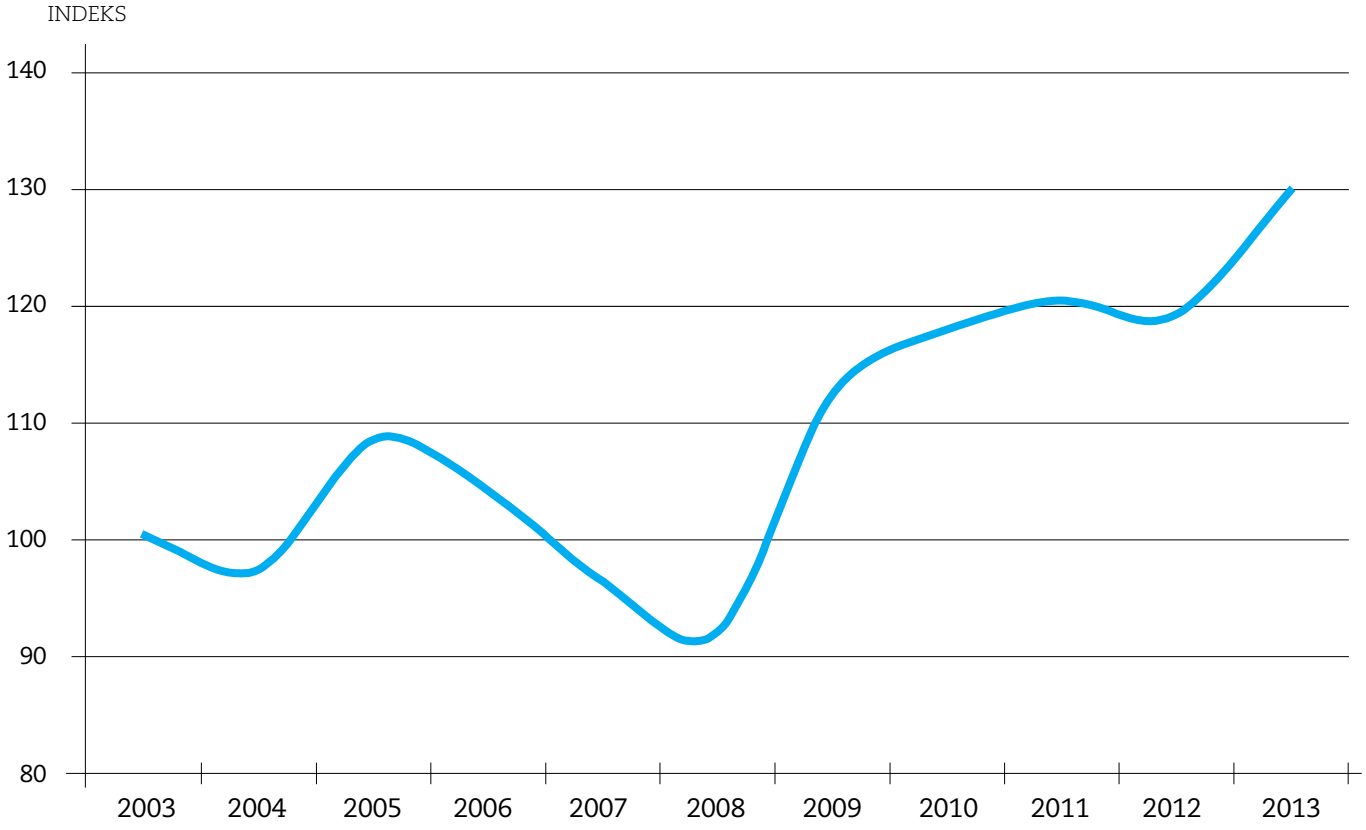

Strafmassen – som er et tal for, hvor mange måneders domme domstolene idømmer – har aldrig været højere. Det viser en fremskrivning, som Fængselsforbundet har lavet på baggrund af tal fra Kriminalforsorgen.

Note: Indeks 100 = 60.169 måneder. Tallet for 2013 er opgjort for perioden 1. januar til 31. maj 2013 og fremskrevet for hele året ved at vægte tallet i forhold til udviklingen i 2012. Kilde: Direktoratet for Kriminalforsorgen.

KINESISK ØREGUF UNDERSØGES

Måske er dine flyhøretelefoner lavet af kinesiske indsatte, som dagligt får tæsk. Flyselskabet Qantas er et af de selskaber, der i øjeblikket undersøger påstande om slavelignende forhold hos deres underleverandører.

SEJR FOR FORBUNDET I SAG OM PTSD

Fængselsforbundet har fået anerkendt en arbejdsskade for et medlem. Det var en fængselsbetjent, der under sit arbejde har været udsat for trusler om vold mod sig selv og sin familie. Han fik stillet diagnosen posttraumatisk stresssyndrom (PTSD). Arbejdsskadestyrelsen vurderer, at den belastning betjenten har været udsat for, opfylder kravene for anerkendelse. Sygdommen kan derfor anerkendes som en arbejdsskade.

BENLÅS BESTÅR LIDT ENDNU

Det handler om sikkerhed for både fængselsbetjente og indsatte, når der anvendes benlås i danske fængsler. Derfor vurderer Justitsministeriet, at man ikke kan undvære benlåsgrebet her og nu. Ministeriet kommer dog med en rapport om et eventuelt erstatningsgreb i efteråret 2013.

OVERBELÆG PÅ ITALIENSK

Som pastaplader i lasagne ligger de indsatte i lag i italienske fængsler. Parlamentet har derfor vedtaget et dekret, som skal sænke antallet af varetægtsfængslede i landets fængsler. Og det er der brug for, da omkring fire ud af ti indsatte sidder og venter på rettergang. Støvlelandet har omtrent 67.000 indsatte i fængsler bygget til 45.000 indsatte. Nogle steder er belægget på 250 procent.

GIV DEM EN CHANCE – MEN IKKE PÅ MIN ARBEJDSPLADS

Danskerne mener, at tidligere straffede skal have en chance for at blive en del af arbejdsmarkedet. Det skal bare ikke være på deres arbejdsplads. Det viser en ny undersøgelse fra Det Kriminalpræventive Råd.

LIVET BAG TREMMER

Dødens pølse er en ny bog om Nis A. Ovaskas rejse gennem fængselsverdenen efter en dom for medvirken i Danmarks hidtil største hashsag. Ovaska blev anholdt i maj 2008 og fik en dom på fire års fængsel. Efter ni måneder i Arresthuset i Helsingør blev han overført til afdeling H i Statsfængslet ved Sønder Omme.

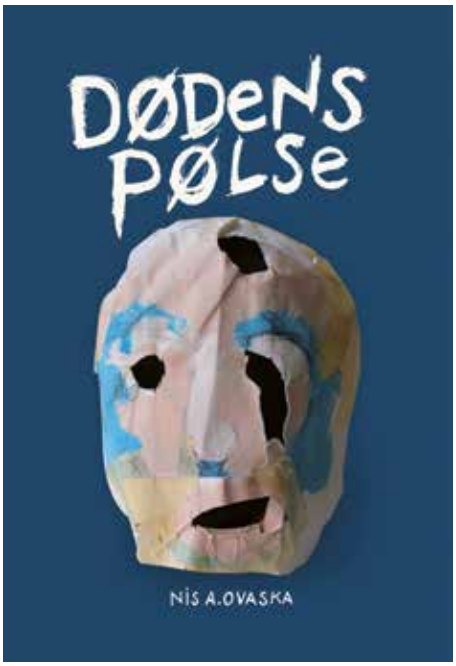

LÆNGERE FRIST FOR KRIGSVETERANER

Man ved aldrig, hvornår man rammes efter en traumatisk oplevelse. Ny forskning viser, at man kan blive ramt af PTSD, selvom hændelsen er sket for mere end seks måneder siden. Det er nyt og det har fået betydning for anerkendelsen af arbejdsskader for hjemvendte krigsveteraner fra Afghanistan. Forhåbentlig kommer de nye regler også til at gælde for Fængselsforbundets medlemmer.

MIDDELALDERFESTIVAL FLYTTER IND I HORSENS STATSFÆNGSEL

Det stolte gamle fængsel i Horsens må lægge grund til en del. Det seneste påhit er den europæiske middelalderfestival. Markedsfolk, musikere, gøglere og riddere hærger fængselsområdet den 30. og 31. august.

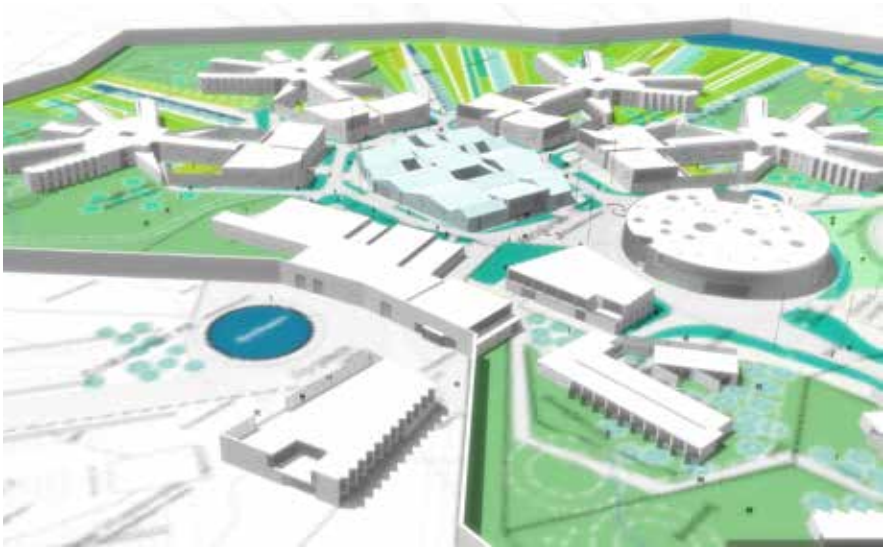

FALSTER FORSINKET

Man skal ikke være bange for, at budgettet til det nye fængsel på Falster bliver overskredet – det er det nemlig allerede. Anlægsenheden i Kriminalforsorgen kan ikke finde en entreprenør, der kan sammensætte et fikst og færdigt projekt inden for budgettet på 600 millioner kroner. Første spadestik blev ellers taget i december sidste år, men lige nu er hullet i marken det eneste tegn på det nye fængsels komme. Efter planen skulle fængslet åbne i slutningen af 2015, men nu bliver det tidligst i 2016. Kontorchef i anlægsenheden, Erik Bang siger: "Forsinkelsen bliver på mere end et par måneder, men den vil omvendt ikke strække sig over flere år."

SVANESANG FOR DEN NORDISKE FÆNGSELSBETJENT?

Giver det stadig mening at tale om et særligt nordisk fængselssystem, som adskiller sig fra andre lande? Det var emnet for årets NFU-konference i Stockholm i juni.

Af Søren Gregersen

De nordiske lande er anerkendte for deres unikke fængselssystemer og veluddannede fængselsbetjente. Men velfærdsstaterne mangler ressourcer, og antallet af fanger stiger.

Der var derfor rigeligt at tale om, da Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige mødtes til konference den 17. og 18. juni i Stockholm.

Det var 20. gang, at Nordiske Fængselsfunktionærers Union (NFU) afholdt konferencen. Ud over fængselsbetjente var der også direktører og eksperter til stede.

At der er noget særligt nordisk at kæmpe for, gjorde Kriminalforsorgens tidligere direktør, William Rentzmann, klart i sin tale: "Andre lande kigger på vores system med overraskelse, misundelse og beundring. Vores system bygger på en høj grad af dynamisk sikkerhed. På fængselsgangene er der et afslappet forhold mellem indsatte og ansatte. Det er et forhold, som fagforeningerne har været med til at sikre."

FLERE FANGER

De nordiske lande presses imidlertid af dårlig økonomi. Samtidig øges straframmerne, og antallet af fanger stiger. Det bliver derfor stadig sværere at opretholde det nordiske fængselssystem.

Fra 2009 til 2011 er antallet af fanger øget markant i alle nordiske lande bortset fra Finland. I 2009 sad eksempelvis kun 40 ud af 100.000 borgere i fængsel på Island. I 2011 var tallet øget til 60.

Tilsvarende steg antallet af fanger i Danmark fra 63 ud af 100.000 i 2009 til 74 i 2011. Billedet er det samme i Norge og Sverige.

I Holland og Tyskland er udviklingen gået i den anden retning. Her er antallet af fanger faldet. I Tyskland fra 89 til 85 ud af 100.000 borgere og i Holland fra 100 til 94.

Forskellen mellem de nordiske lande og nabolandene mod syd er altså blevet mindre i de senere år. Det er ellers en særlig kvalitet ved de nordiske lande, at man fængsler få borgere.

Professor Jerzy Sarnecki fra Stockholms Universitet understregede i sit indlæg på konferencen, at det er en dårlig idé at fængsle folk, hvis man vil undgå, at de begår nye lovovertrædelser.

"Det sænker ikke kriminalitetsraten at spærre flere mennesker inde. Tværtimod. Fængsler svækker de indsattes sociale netværk og øger recidivet til ny kriminalitet," sagde han og fortsatte: "Vi bliver nødt til at have fængsler, men vi bør indespærre folk så kort tid som muligt."

FORSKELLIGE RETNINGER

Den nordiske fængselsmodel påvirkes også af, at de nordiske lande bevæger sig i forskellige retninger. I Norge og Danmark bliver betjentuddannelsen styrket, mens Sverige forkorter sin uddannelse og bruger private firmaer i stigende grad.

NFU's formand – Kim Østerbye – opfordrede beslutningstagerne i de nordiske lande til at holde fast i den nordiske måde at drive fængsler på.

"Det er meget vigtigt, at den nordiske model ikke undergraves. Vi ønsker ikke et fængselssystem som i andre lande, hvor fængselsbetjenten alene er en magtperson. En fængselsbetjent skal være en person, som de indsatte kan føre en dialog med i hverdagen, og som kan motivere dem til at leve en kriminalitetsfri tilværelse."

Formanden for Norsk Fengsels- og Friomsorgsforbund, Geir Bjørkli, var enig: "Vi ønsker alle at bevare den nordiske model. Derfor bliver vi nødt til at tale om, hvad der gør modellen unik."

Den norske formand foreslog, at der bliver forsket mere på området: "Den nordiske model er ikke beskrevet i tilstrækkelig grad. Jeg mener, at fagfolk bør dokumentere den," sagde han.

2,2 MILLIONER I USA

Selvom antallet af fanger stiger i Norden, er der langt til amerikanske forhold. I USA sidder 743 ud 100.000 borgere bag tremmer. I alt sad 2,2 millioner fængslet i 2011. Det svarer til befolkningen på Sjælland.

Selvom flere fanger vil øge antallet af fængselsbetjente i Norden, er NFU's formand ikke interesseret i at få amerikanske tilstande. Det ville ellers indebære, at man skulle bygge ti gange så mange fængsler i Norden:

"Der er nogen, som siger, at de amerikanske fagforeninger har arbejdet aktivt for at øge fangeantallet, at de har lavet en uhellig alliance med private firmaer for at skabe flere jobs i deres fag. Men hvad er det for nogle jobs, de har fået? Og hvad er det for et system, som de har skabt?" sagde Kim Østerbye.

Formanden mener, at den enorme fængselsindustri er en klods om benet på den amerikanske økonomi, som hverken skaber udvikling eller fremgang: "Vores kollegaer i USA lavede et dårligt valg for deres medlemmer og deres land. Vi må ikke begå samme fejl."

Den nordiske konference fandt sted i et nedlagt fængsel på Långholmen i Stockholm tæt på Gamla Stan. Der deltog direktører, eksperter og repræsentanter fra fængselsforbundene i de fem lande deltog.

ANTAL FANGER PER 100.000 INDBYGGERE

Mens antallet af fanger stiger i de nordiske lande, går udviklingen i den modsatte retning i Holland og Tyskland. Som det fremgår, er USA i en liga for sig selv, når det handler om at indespærre sin befolkning.

Kilde: World Prison Population List (2009 og 2011)

NÅR BANDERNE FORVRÆNGER NORMALBILLEDET

Psykolog Anja Leavens havde et klart budskab med på NFU-konferencen i Stockholm: "Enhver fængselsbetjent, som arbejder sammen med bandemedlemmer, bør hele tiden spørge sig selv, om han eller hun er med til at sikre en bevægelse i retning af normalitet. Gør jeg stadig jobbet godt nok? Er jeg stadig en del af løsningen?"

Af Søren Gregersen

For at komme ud af en bande kræver det, at man forstår de omgangsformer, som gælder i det normale samfund. Men fængselsbetjenten, som skal hjælpe bandemedlemmet, risikerer at blive så påvirket af bandemiljøet, at det er betjenten, som bliver unormal.

På NFU-konferencen fortalte psykolog Anja Leavens om sine erfaringer med bandeexitprogrammer i Danmark: "Bandemedlemmer er en del af et miljø, hvor normale regler for adfærd og omgangsformer er ophævet. Banderne tiltrækker mennesker med store følelsesmæssige problemer. Mange mangler evnen til at opbygge relationer med andre. De har lav tolerance. De er ligeglade med andres følelser. Derfor prøver vi at introducere normale omgangsformer for dem."

Men ifølge psykologen indebærer arbejdet med bandemedlemmerne en risiko for en boomerangeffekt: At det ikke er den indsatte, som bliver normal, men fængselsbetjenten, som bliver unormal.

"Der er en risiko for at blive påvirket ubevidst, når man navigerer i et fængselsmiljø. Det kan føre til, at man som fængselsbetjent begynder at ændre omgangsformer."

Et faresignal kan for eksempel være, når en betjent har svært ved at føre en samtale med sin kæreste på en café. Altså et sted hvor der er andre mennesker. Det er et problem, som også gælder for folk med ADHD. Et andet faresignal kan være, at man som betjent ændrer sit sprog og bruger ord, man normalt ikke ville anvende.

"Enhver fængselsbetjent, som arbejder sammen med bandemedlemmer, bør hele tiden spørge sig selv, om han eller hun er med til at sikre en bevægelse i retning af normalitet. Gør jeg stadig jobbet godt nok? Er jeg stadig en del af løsningen?"

Anja Leavens anbefaler, at fængselsbetjente fastholder et professionelt forhold til bandemedlemmer. De er ikke venner, og man skal altid holde kollegaerne tæt på.

"Nogen skal fortælle dig, når du ændrer holdning. Når tingene begynder at glide. 'Sådan ville du ikke have sagt før i tiden,' skal de sige til dig. Og du skal bruge supervision for at bevare et stærkt mentalt helbred."

NORDISK SAMARBEJDE SIDEN 1947 – MEN SLUTTER DET NU?

Nordiske Fængselsfunktionærers Union (NFU) blev oprettet i 1947 af de nordiske fængselsforbund.

Organisationen har været nyttigt for de enkelte medlemsforbund og har skabt mange synlige resultater. NFU har for eksempel haft betydning for det samarbejde, som udviklede sig mellem de nordiske generaldirektører efter Anden Verdenskrig. Et andet eksempel er de arbejdsetiske retningslinjer, som NFU vedtog på Island i 1989. Retningslinjerne er kendt uden for Nordens grænser og oversat til polsk, lettisk og engelsk.

Desværre har Fængselsforbundet i Sverige en dårlig økonomi i øjeblikket. Forbundet har derfor ikke råd til at betale sit medlemskab af NFU. Samarbejdets fremtid er altså usikker. Den 20. konference, som blev afholdt i juni, bliver måske den sidste. NFU-formand Kim Østerbye håber det ikke: "Jeg vil gøre mit for at bevare Sverige i samarbejdet. Det giver ikke mening med et nordisk samarbejde uden svenskerne."

TARU NAAPURI, FINLAND:
"Det er en svær problemstilling. Hvis vi putter dem sammen, bliver de stærkere, men hvis vi putter dem i normale afdelinger, bliver det nemmere for dem at rekruttere nye medlemmer."

NFU-konferencen sluttede med en plenumdebat, hvor konferencens emner blev drøftet. Et af emnerne var bandeproblematikken, som ikke kun er et problem i Danmark.

ER DET EN GOD IDÉ AT SAMLE ELLER SPREDE BANDEMEDLEMMERNE I FÆNGSLERNE?

THOMAS HAGSTEN, SVERIGE:
"Vi bliver nødt til at være på tæerne, hvis vi skal bevare kontrollen over situationen. Om man skal sprede eller samle, afhænger af situationen."

GEIR BJØRKLI, NORGE:
"Jeg tror, at Danmark og Sverige har flere erfaringer på dette område. Det vigtigste er, at der er tilstrækkelig med bemanding.

HAUKUR JÓNSSON, ISLAND:
"Jeg tror, at vi bliver nødt til at bruge begge løsninger."

BO YDE SØRENSEN, DANMARK:
"Bandeproblemerne er et stort problem hos os. De kræver øget sikkerhed og risikerer at undergrave vores støttende funktion. Desværre findes der ikke et tredje alternativ – vi bliver enten nødt til at samle eller sprede dem."

KAP. 6

Hver måned i årets løb fortæller vi om de mennesker, visioner og magtkampe, der skabte et af Danmarks stærkeste fagforbund.

FRA PISTOLER TIL GRUPPEPÆDAGOGIK

Der var engang, hvor det vigtigste for en fængselsbetjents dygtighed var fædrelandskærlighed, et godt helbred og præcision med pistoler. Men med tiden satte en egentlig uddannelse andre værdier i centrum.

Af Kristian Westfall

Selvom faglighed i dag er et af de naturligste omdrejningspunkter i fængsler og arresthuse, er den langt fra en selvfølge. Den bygger på en lang og sej kamp for mere og bedre uddannelse af fængselsbetjente. En kamp som Fængselsforbundet har ført vedholdende op igennem århundredet.

I 1912 satte direktøren for det nyoprettede Direktoratet for Fængselsvæsnet, Thorkild Fussing, en betjentuddannelse på dagsordenen. Han var, i modsætning til mange andre, meget imødekommende over for betjentenes faglige organisering og også lydhør over for forbundets ønske om uddannelse.

Indtil da blev praktisk oplæring af nye betjente set som dækkende for fagligheden.

Den nye uddannelse bestod af et to måneders deltidskursus for reservebetjente på Statsfængslet i Vridsløselille. Fagene var: Strafferet, retspleje, fængselslære og samfundslære.

Men det, der virkelig betød noget for en ansættelse som betjent i 1912, var kærlighed til fædrelandet, en stærk krop og pistolpræcision. Det fortalte den tidligere forbundsformand (1917-1920) Thorvald Jørgensen i Fængselsfunktionæren i 1981:

FÆNGSELSFORBUNDET FYLDER 100 ÅR

Fængselsforbundet fylder 100 år Landets fængselsbetjente har organiseret sig i et fælles fagforbund siden 1913. Det fejrer vi i Fængselsfunktionæren med at kigge tilbage på den faglige organisering på vores arbejdsplads.

Artiklerne bygger på historikeren Søren Federspiels bog "Fagligt fællesskab under forandring. Fængselsforbundet i Danmark 1913-2013".

"Ind imellem det praktiske arbejde skulle vi lære fængslets regulativer og en god del danmarkshistorie. Man lagde vægt på, at personalet var velorienteret og det skulle i alt fald kende fædrelandets historiske baggrund. Man skulle ligeledes være veltrænet rent fysisk, og endelig skulle vi lære at skyde med pistoler."

Selvom der nu var en uddannelse af fængselsbetjente, svingende kvaliteten meget fra fængsel til fængsel. Derfor udgav Thorkild Fussing i 1913 en lærebog med titlen Lærebog for Opsynsbetjente ved Straffeanstalterne.

Den blev grundlag for en mere ensartet og systematisk uddannelse af fængselsbetjentene, og i 1915 blev undervisningen udstrakt til også at omfatte betjentene ved Københavns Fængsler.

Dermed blev arrest- og fængselsbetjentene ligestillet i uddannelsesmæssig henseende. Det var blandt andet det, der bidrog til fusionen i 1939 mellem Betjentforeningen og Fængselsfunktionærernes Organisation.

FÆNGSELSVÆSENETS BETJENTSKOLE

Fængselsforbundet havde længe arbejdet for en egentlig betjentskole. Da antallet af betjente og fanger steg dramatisk under den tyske besættelse fra 1940-45, øgede det behovet for uddannelse, og i 1942 blev forbundets skoleønske endelig opfyldt. Her udsendte direktoratet nemlig et foreløbigt reglement for en betjentskole.

Fængselsvæsenets Betjentskole begyndte undervisningen på Frederiksberg Folkebibliotek, og efter et par år i lokaler på Østerbro, flyttede uddannelsen til Vestre Fængsel.

I modsætning til de allerførste kurser, var det nu et fuldtidsstudie, der strakte sig over seks uger. Som noget nyt i undervisningen var der sundhedslære, visitationsøvelser og skriftlige udfærdigelser, som man i dag vist ville kalde it og sagsbehandling.

Fagbladet skrev begejstret om den nye uddannelse, og en smule nedladende over for tidligere kollegaer: "Nutidens fængselsfunktionær fremstiller en helt anden personlighed, og fordrer en ganske anden uddannelse og må være i besiddelse af en langt højere intelligens for at kunne udfylde sin plads, end tilfældet var i ældre tider."

Hakan var blandt de fængselsfunktionærer med anden etnisk baggrund end dansk, som Kriminalforsorgen rekrutterede i 1990'erne.

Undervisningen var dog stadig møntet på ikke-fastansat personale. Først i 1948 blev undervisningen udvidet til at omfatte kurser for fastansat personale af tre måneders varighed.

REVOLUTION I UDDANNELSEN

Enhver ændring af uddannelsen var en lille revolution, og der sneg sig lidt efter lidt mere af omverdenen ind i pensum. I 1958 skiftede fængselsbetjentenes uddannelse navn til Fængselsvæsenets Centralskole.

Nu var der blandt andet psykiatri på skoleskemaet. I den forbindelse blev det uniformerede personale ved forvaringsanstalterne i Horsens og Herstedvester som noget nyt sendt på et to-måneders kursus på et statshospital for sindslidende.

Problematikken med psykisk syge i fængslerne blev altså taget alvorligt.

Otte år senere indhentede den vel nok største uddannelsesrevolution fængselsvæsenet. I tresserne var et af hovedelementerne i ungdomsoprøret som bekendt kampen mod autoriteterne, og det farvede også Fængselsvæsenets Betjentskole.

For eksempel blev uniformstvangen i skoletiden afskaffet. Uniformen var kun påkrævet, når undervisningen foregik blandt fanger.

Det antiautoritære opbrud nåede et højdepunkt på uddannelsesområdet med fængselsbetjentens omstilling fra at være vogter til at blive vogter og socialpædagog.

Socialministeriet fik trumfet et nyt undervisningsindhold igennem, og langhårede begreber som socialpsykologi, holdninger, institutionslivet og gruppepædagogik kom på skemaet.

Umiddelbart var Fængselsforbundet positivt indstillet. Man frygtede dog, at de allerede ansatte ville blive ladt i stikken uden en socialpædagogisk uddannelse.

Nogle fængselsbetjente ønskede ikke den nye rolle og harcelerede over, at fængselsvæsenet nu skulle være et socialvæsen, præget af blødsødenhed og eftergivenhed. Andre igen så det som en positiv og naturlig udvikling.

Debatten delte dengang Fængselsforbundets medlemmer, men i dag er vægtningen mellem det bløde og det hårde som bekendt kernen i Kriminalforsorgens faglighed.

NYE BETJENTE

I 1990'erne gjorde indvandrerne deres entré som betjente i Kriminalforsorgen, men mange ansøgere blev sorteret fra under ansættelsesprøven som følge af utilstrækkelige danskkundskaber.

På den baggrund blev der oprettet en forskole med et forløb over syv måneder, hvor dansk, samfundskundskab, edb og kriminalforsorgslære indgik som den teoretiske del og seks uger i et lukket fængsel udgjorde den praktiske del. Den første forskole begyndte i november 2000 i et samarbejde med jobformidlingen i København og Herlev samt VUC i København.

Forskolen fik 47 ansøgninger om optagelse – 14 blev optaget og mødte op på Kriminalforsorgens Uddannelsescenter i Odensegade. De 14 kursister var spændte på at komme ind på et rigtigt fængsel og øvede sig på at skelne mellem de to næsten enslydende ord – indsat og ansat.

NÆSTE STOP: BACHELOR

I 2001 flyttede Kriminalforsorgens Uddannelsescenter til Birkerød, hvor bygninger tilhørende Åndssvageforsorgen var blevet ledige. De nye faciliteter bød både på overnatningsmuligheder, sportshal og en rig natur.

Det var i disse rammer, at landets fængselsbetjente i 2010 fik en ny grunduddannelse. Her starter eleverne på skolebænken frem for på tjenestestederne. Antallet af undervisningstimer blev også øget for at ruste eleverne til jobbet som betjent.

På længere sigt håber Fængselsforbundet, at fængselsbetjentenes uddannelse bliver godkendt som en professionsbacheloruddannelse, tilsvarende den uddannelsesreform politiet er i færd med.

”JO MERE DE ÅBNE FÆNGSLER STÅR SAMMEN, JO BEDRE MULIGHED HAR VI FOR AT OPNÅ RESULTATER

Hvis det står til Heidi Olsen, eksisterer de åbne fængsler stadig om 15 år. Hun vil i hvert fald gøre sit til at styrke den åbne sektor.

Af Søren Gregersen

NY FORBUNDSSEKRETÆR FOR DE ÅBNE FÆNGSLER

Heidi Olsen blev ansat i Kriminalforsorgen i 2000 i Københavns Fængsler. To år senere blev hun ansat i Statsfængslet i Jyderup.

I 2004 blev hun næstformand i Fængselsforbundets lokalafdeling i Jyderup. Og hun blev formand i 2007.

På forbundets kongres i maj 2013 blev hun valgt som forbundssekretær for de åbne fængsler for de næste fire år. Hun erstatter Jannie Hallø i jobbet.

Fagforeningsarbejdet har været drivkraften i Heidi Olsens arbejdsliv. Det er baggrunden for, at hun i maj valgte at stille op til tillidshvervet som forbundssekretær for de åbne fængsler i Fængselsforbundet.

”Det giver kvalitet i hverdagen at arbejde for medlemmernes løn og arbejdsvilkår. Nu får jeg en enestående chance for at arbejde dybere med de ting, som jeg brænder for,” siger hun.

Heidi Olsen er 35 år og bor i Slagelse med sine to drenge på seks og otte år. Hun har arbejdet i Kriminalforsorgen siden hun var 22 år. De seneste ni år i det åbne fængsel i Jyderup.

Og de åbne fængslers udfordringer vil stadig være i fokus, selvom hun nu arbejder på forbundskontoret i Valby: ”Jeg er valgt af den åbne sektor. Derfor vil jeg arbejde for at få deres problemstillinger på dagsordenen. Jo mere vi står sammen, jo bedre mulighed har vi for at opnå resultater.”

Hun peger på, at de åbne fængsler har forandret sig. Der er kommet flere lukkede pladser, og klientellet er blevet hårdere.

”Hver gang man øger sikkerheden, undergraver man den åbne sektor, men man skal selvfølgelig finde en balance. Der skal være en ramme, som er forsvarlig for de ansatte.”

Tror du, at der stadig findes åbne fængsler om 15 år? ”Ja, det tror jeg. Den nye flerårsaftale styrker resocialiseringsindsatsen. Det er det, vi er gode til i de åbne fængsler. Vi har flere muligheder for at afdække de indsattes ressourcer og lave en plan for deres fremtid.”

Det handler dog ikke om de åbne fængsler alene: ”Jeg er meget på linje med de værdier, som forbundet står for. Jeg vil selvfølgelig også arbejde for forbundets fælles målsætninger.”

” JEG HAR FÅET BLOD PÅ TANDEN TIL AT ARBEJDE FOR VORES KOLLEGAER PÅ ET ANDET NIVEAU

Efter seks år som lokalformand i Statsfængslet i Nyborg ser Bo Yde Sørensen frem til at arbejde med de lukkede fængslers udfordringer på landsplan.

Af Søren Gregersen

NY FORBUNDSSEKRETÆR FOR DE LUKKEDE FÆNGSLER

Bo Yde Sørensen har været ansat som fængselsbetjent i Statsfængslet i Nyborg i 14 år.

I 2007 blev han valgt som tillidsrepræsentant og formand for lokalafdelingen af Fængselsforbundet i Statsfængslet i Nyborg.

På forbundets kongres i 2013 blev han valgt som forbundssekretær for de lukkede fængsler for de næste fire år. Han erstatter Michael Kaj Jensen i jobbet.

Bo Yde Sørensen blev valgt som forbundssekretær for de lukkede fængsler på kongressen i slutningen af maj.

Han kommer med alsidige erfaringer med organisationsarbejdet fra Statsfængslet i Nyborg, hvor han i de senere år har været tilknyttet fængslets afdeling for straf, isolation og særlig sikring.

Ud over forhandlinger med den lokale ledelse og deltagelse i Fængselsforbundets hovedbestyrelse og kongresser, har han blandt andet beskæftiget sig med arbejdsskade- og erstatningssager, disciplinærsager, sygefravær, kommunale førtidspensionssager, arbejdsmiljø og mediedækningen af arbejdsforholdene i Kriminalforsorgen.

Men nu skifter han arbejdsadresse fra Nyborg til Valby i København. Hvorfor?

”Jeg har taget en tørn på det lokale niveau. Nu har jeg fået blod på tanden til at arbejde for vores kollegaer på et andet niveau. Jeg vil gerne være med til at løse nogle af de mere overordnede problemstillinger,” siger han og fortsætter: ”Mine nye opgaver på forbundskontoret bliver blandt andet at samle trådene og bistå de respektive lokalafdelinger på de lukkede fængsler i Kriminalforsorgen, samt – selvfølgelig – at repræsentere sektoren og medlemmernes holdninger i forbundsledelsen. Jeg vil forsøge at videreudvikle en homogen gruppe i den lukkede sektor.”

Bo Yde Sørensen er 40 år og bor på Fyn med sin kone og to børn – en dreng og en pige på 13 og 20 år. Fritiden bruger han blandt andet på trollingfiskeri og motorcross.

NY TILLIDS-REPRÆSENTANT VALGT I FORÅRET

Af Kristian Westfall

NAVN: Lars Præstholm
ALDER: 54 år
STILLING: Fængselsbetjent
AFDELING: Statsfængslet på Kragskovhede
Har været ansat i Kriminalforsorgen siden 1. maj 1981. Alle år i Statsfængslet på Kragskovhede.

TILLIDSKARRIERE: Har deltaget i forbundsarbejdet i cirka 11 år fra 1997. Han var lokalformand de sidste seks år frem til 2008. Nu genoptager han det det faglige arbejde som lokalformand for Fængselsforbundet.

HVAD FIK DIG TIL AT BLIVE TILLIDSREPRÆSENTANT IGEN?

Jeg blev opfordret af nogle kollegaer og den nye kasserer til at stille op. De mange tilkendegivelser og min anciennitet gjorde, at jeg sprang til. Jeg syntes, der var en, der skulle tage ansvar. Igennem mit arbejde som arbejdsmiljørepræsentant ser jeg et behov for at højne arbejdsmiljøet. Det ville jeg gerne være mere med til, og jeg mener, at jeg bedst kan være med til det som lokalformand.

HVAD VIL DU LÆGGE VÆGT PÅ I DIT ARBEJDE FOR MEDLEMMERNE?

Jeg synes, at bedre trivsel generelt er noget af det vigtigste. Både fordi den enkelte skal være glad for at gå på arbejde, og fordi jeg gerne vil være med til at nedbringe sygefraværet. Men bedre trivsel koster penge, og dem er der jo desværre ikke så mange af for tiden.

HVAD REGNER DU MED, BLIVER DIN STØRSTE UDFORDRING SOM TILLIDSREPRÆSENTANT?

Forhandling af ny løn bliver en stor udfordring, og det tror jeg, det er for mange lokalformænd. Desuden ser jeg det som min vigtigste rolle at råbe op, når jeg mener, at de besparelser der kommer, er ved at gøre for ondt. Heldigvis har vi et godt samarbejde med ledelsen. Vi lytter til hinanden, og der er stor tillid til fængselsbetjentenes arbejdsmoral.

HVORDAN KAN FÆNGSELSFORBUNDET BEDST STYRKE DIG I DIT FAGLIGE ARBEJDE?

Vi har jo fået Heidi Olsen for vores sektor ind i forbundet. Jeg håber på at fortsætte det gode samarbejde, vi havde med Jannie Hallø. Det er vigtigt, at vi har en direkte linje til forbundet, så vi kan være med til at nedbringe sygefraværet og få opstartet sygesager ordentligt. Selvom jeg har været lokalformand før, vil jeg rigtig gerne på nogle kurser om for eksempel Ny løn. Og mon ikke også at jeg tager på et af de nye fagforeningskurser?

DEBATINDLÆG (max 750 ord) sendes til redaktion@faengselsforbundet.dk senest den 14. hver måned.

NY LØN ER KOMMET SKIDT FRA START

Fængselsforbundet har to forslag til at redde det kuldsejlede Ny løns-projekt.

Af forbundssekretær René Larsen

Blev barnet skadet på grund af en hård og vanskelig fødsel? Nogenlunde sådan har jeg spurgt mig selv efter sidste års Ny lønsforhandlinger, som var de første reelle forhandlinger. Jeg håber ikke, at barnet – som jeg kalder Ny løn – er blevet varigt skadet, men risikoen er der.

Hvordan kan jeg komme dertil, at jeg frygter for varige skader på det nye lønsystem? Ja, lad mig forklare det her.

Selv om det ikke var os, der ønskede barnet, deltog vi i undfangelsen. Vi fik et system, som dels gav os en pose penge – mere end 80 mio. kroner og en udvidelse af lønsummen med 21,5 mio. kroner – og dels gav os et system, som, hvis det anvendes efter intentionerne, kan bruges i Kriminalforsorgen.

Og det er netop intentionerne, der er problemet. For at blive i metaforen, er jeg tæt på at føle mig voldtaget. Jeg havde gerne set, at vi var kommet bedre fra start, end vi er. Jeg vidste godt, at det ville blive svært. Men alligevel har jeg ikke været forberedt nok på en arbejdsgiver, der hele tiden vælger laveste fællesnævner. En arbejdsgiver, der ser Ny løn som et muligt spareprojekt. Og en arbejdsgiver, der mangler forståelse for konceptet bag Ny løn.

Jeg bruger mange ressourcer på lønsystemet. Fængselsforbundet bruger mange ressourcer. Og arbejdsgiver bruger mange ressourcer. Jeg kan blive helt svedt, når jeg regner på, hvad administrationen af Ny løn koster. Og jeg kan blive mere svedt, når jeg tænker på, hvor dårligt det er gået med Ny løn på trods af de mange brugte ressourcer.

Forbundet er fuldt ud klar over, at Ny løn har skabt frustrationer, misundelse og uro lokalt. Det er klart, at det ikke kan fortsætte. Det er alfa og omega, at vi kommer bedre videre med lønsystemet, end vi er kommet i gang. Og derfor har vi rettet henvendelse til direktør Johan Reimann sammen med HK Stat og Dansk Socialrådgiverforening.

I STRID MED INTENTIONERNE

Der er særligt to forhold, der ligger os på sinde. For det første er der de yderst begrænsede midler til Ny løn, og for det andet den skæve fordeling mellem engangsvederlag og tillæg.

Vi har nu oplevet forhandlinger, hvor der ikke blev givet penge fra centralt hold, hvor der også blev vist tilbageholdenhed lokalt, og hvor arbejdsgiver ville bestemme, at der kun eller næsten kun kunne forhandles engangsvederlag. Det er i strid med intentionerne i rammeaftalen, og det underbygges af et landsresultat med 82 procent til engangsvederlag, 11 procent til funktionstillæg og kun 7 procent til kvalifikationstillæg.

Arbejdsgiveren skal sikre en god proces både i forhold til arbejdspladsen og i forhold til den enkelte medarbejder. Det er ikke hensigten, at de nye lønsystemer skal føre til en ændring af den samlede lønsum – lønsummen anvendes blot på en anden og mere prioriteret måde. Det er ikke et formål, at Ny løn skal medføre besparelser i lønsummen. Lønnen skal udvikles i takt med den enkeltes faglige udvikling.

VI HAR TO FORSLAG

Fængselsforbundet har to forslag til, hvordan vi kommer bedre videre med det nye lønsystem, end vi er kommet fra start.

Det er ledelsens ansvar gennem prioritering at sikre, at der er midler til rådighed til Ny løn. Det kan ikke bestrides og det skal forhandles.

Fængselsforbundet foreslår derfor for det første, at der centralt meldes en sigtelinje ud, der garanterer, at der også er penge at forhandle om.

Ny Løn fungerer kun, hvis alle parter deltager på aftalernes præmisser. Vi har alle et fælles ansvar for, at det nye lønsystem anvendes i overensstemmelse med de indgåede aftaler, og at intentionerne bag det nye lønsystem efterleves i praksis. Jeg mener, at vi lever op til dette ansvar. Jeg mener ikke, at arbejdsgiveren lever op til deres.

Rammeaftalen om nye lønsystemer er klar. Basislønnen kan lokalt suppleres med funktions- og kvalifikationstillæg og engangsvederlag. Der er altså ikke tale om, at der kun kan forhandles engangsvederlag.

Fængselsforbundet foreslår for det andet, at der centralt bestemmes en mere realistisk fordeling, der ikke udhuler vores løn.

Når et nyt lønsystem ikke fungerer, er det demotiverende for medarbejderne, det skaber unødig uro, og det leder til lavere produktivitet.

Det er en forudsætning, at direktøren forstår dette og ændrer det, hvis han ønsker et lønsystem, der fungerer i Kriminalforsorgen, og hvis han fortsat ønsker, at forbundet skal stå på mål for Ny løn.

SORTERET MAGASINPOST

POST
PP DANMARK

JUBILÆUMSGAVE

I anledning af Fængselsforbundets 100 års fødselsdag får forbundets medlemmer en praktisk taske, der kan bruges til det meste – både træning og skiftetøj, når du skal på vagt. Der hører et navneskilt med, så man ikke får den forvekslet med kollegaens. Derudover får medlemmerne også et eksemplar af forbundets flotte jubilæumsskrift.

HVORNÅR?
Taskerne udsendes i løbet af august. Vi udsender et nyhedsbrev, når de er på vej. Tilmeld dig forbundets nyhedsbrev på vores hjemmeside, så er du sikker på at få besked.

HVORDAN?
Du får din taske af din tillidsrepræsentant eller et andet medlem af bestyrelsen på dit tjenestested.

Hvis du er medlem af pensionistafdelingen eller er på arresthusenes rejsehold, vælger du dog selv, hvilket tjenestested du vil hente tasken på. Send en mail til *jubi2013@faengselsforbundet.dk*. Mærk mailen med 'jubilæumsgave'. Skriv dit navn, om du er pensionist eller på rejseholdet og hvor du vil hente din gave. Vi skal have din mail inden 1. august 2013. Har du ikke mulighed for at sende en mail til os, kan du ringe til forbundskontoret på 7255 9976 og få hjælp.

Følg i øvrigt med på forbundets hjemmeside – faengselsforbundet.dk – hvor du også kan finde kontaktoplysninger på vores tillidsrepræsentanter.